

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 15.10.2008
COM(2008) 661 galīgā redakcija

2008/0199 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām attiecībā uz
seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Laikā, kad tirgos valda nestabilitāte, noguldītājiem vislielāko satraukumu rada jautājums par bankā noguldītās naudas drošību gadījumā, ja banka bankrotē.

Kopš 1994. gada Kopienas noteikumi ir nodrošinājuši, ka visās dalībvalstīs ir izveidots „drošības tīkls”, kam jāpasargā noguldītāji banku bankrota gadījumā. Pārskatā par patlaban spēkā esošajiem noteikumiem, kuru Komisija publicēja 2006. gadā¹, uzsvērtā virkne jomu, kuras iespējams uzlabot. Tomēr šajā ziņojumā secināts, ka attiecīgajā posmā daudzus uzlabojumus būtu iespējams panākt, negrozot tiesību aktus.

2007. un 2008. gada notikumi, jo īpaši pašreizējā spriedze finanšu tirgos, ir no jauna aktualizējuši minētos trūkumus un to ietekmi uz noguldītāju uzticību.

Ļoti būtiski ir arī tas, ka palielinās izpratne par to, ka daudzi noguldītāji varētu nonākt zaudētāju lomā un, bankrotējot bankai, nesaņemt kompensāciju, jo viņu noguldījumi pārsniedz seguma jeb nodrošinājuma līmeni attiecīgajā valstī. Minimālais seguma jeb nodrošinājuma līmenis (EUR 20 000) nav mainīts kopš 1994. gada, un virknē valstu vairs nav piemērots, ņemot vērā uzkrājumu sadalījumu. Ir pierādījumi, kas liecina, ka atšķirīgi valsts līmeņa pasākumi rada konkurences kropļojumus, kam ir reāla un traucējoša ietekme uz līdzekļu noguldīšanu.

Turklāt pašreizējais izmaksas aizkavējums, kas ir trīs mēneši, neatbilst noguldītāju vajadzībām un vēlmēm.

Eiropas Savienības Padome 2008. gada 7. oktobrī vienojās, ka prioritārs uzdevums ir atjaunot uzticību finanšu sektoram un tā pienācīgu funkcionēšanu. Tā apņēmas veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu privātpersonu noguldījumus, un atzinīgi novērtēja Komisijas nolūku steidzami sagatavot attiecīgu priekšlikumu, lai veicinātu noguldījumu garantiju sistēmu konvergenci. Tāpēc direktīva būtu jāpārskata trijās galvenajās jomās:

- minimālā seguma jeb nodrošinājuma līmeņa paaugstināšana;
- izmaksas aizkavējuma samazināšana līdz maksimāli 3 dienām;
- līdzapdrošināšanas atcelšana.

2. IETEKMES NOVĒRTĒJUMS UN SABIEDRISKĀ APSPRIEŠANA

Tā kā jautājums ir steidzams, šim priekšlikumam nav bijis iespējams veikt ne ietekmes novērtējumu, ne sabiedrisko apspriešanu.

¹ COM(2006) 729.

Tomēr, pārskatot Direktīvu 94/19/EK, Komisija ir guvusi svarīgus ieskatus. Komisijas 2006. gada paziņojuma kontekstā Komisija jo īpaši lūdza Komisijas Kopīgajam pētniecības centram iesniegt ziņojumu par seguma jeb nodrošinājuma līmeni (2005), iespējamu finansēšanas mehānismu saskaņošanu (2006/7) un noguldījumu garantiju sistēmas efektivitāti (2008). Šo darbu atbalstīja Eiropas noguldījumu apdrošinātāju forums (*EFDI*), jo īpaši saistībā ar šķēršļiem noguldījumu ātrai izmaksai noguldītājiem. Tas ir ņemts vērā šajā priekšlikumā.

Ziņojumi pieejami šādā tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm

3. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

4. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Vispiemērotākais instruments ir direktīva, ar kuru tiek grozīta attiecīgā spēkā esošā direktīva. Priekšlikums balstās uz EK līguma 47. panta 2. punktu, kas ir juridiskais pamats tādu Kopienas pasākumu pieņemšanai, kas paredzēti iekšējā tirgus izveidei finanšu pakalpojumu jomā.

Saskaņā ar subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu, kā noteikts EK līguma 5. pantā, dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt paredzētās darbības mērķus, un tāpēc tos var vieglāk sasniegt Kopiena. Tās noteikumi nepārsniedz mērķa sasniegšanai nepieciešamo apjomu.

Tikai Kopienas tiesību akti var nodrošināt, ka kredītiestādēm, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, ir jāpilda līdzīgas prasības attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām, kas nodrošina līdzvērtīgus nosacījumus, palīdz izvairīties no nepamatotām atbilstības ievērošanas izmaksām pārrobežu darbībās un tādējādi veicina plašāku vienotā tirgus integrāciju. Kopienas rīcība arī nodrošina augsta līmeņa finansiālo stabilitāti visā ES.

5. PRIEKŠLIKUMA PLAŠĀKS SKAIDROJUMS

5.1. Izmaksas aizkavējuma saīsināšana

Pašreizējais izmaksas aizkavējums, kas ir trīs mēneši un ko var pagarināt pat līdz deviņiem mēnešiem, negatīvi ietekmē noguldītāju uzticību un neatbilst to vajadzībām. Iespējams, ka daudziem noguldītājiem ievērojamas finansiālas grūtības var rasties jau nepilnas nedēļas laikā. Tāpēc izmaksas aizkavējuma termiņu vajadzētu saīsināt līdz trim dienām bez iespējas to pagarināt.

Tomēr šim termiņam vajadzētu stāties spēkā tikai tad, ja vai nu kompetentas iestādes ir konstatējušas, ka kredītiestāde nespēj izmaksāt noguldījumu, vai arī tiesu iestāde ir pieņēmusi lēmumu par noguldītāju prasījumu apturēšanu. Kompetentajam iestādēm lēmuma pieņemšanai ir līdz 21 dienai pēc tam, kad tās pārliecinājušās, ka kredītiestāde nespēj izmaksāt noguldījumus. Lai izmaksas varētu veikt ātri, šo 21 dienas termiņu vajadzētu saīsināt līdz 3 dienām.

Patlaban no izmaksas saskaņā ar 2. pantu ir izslēgti tikai starpbanku noguldījumi un ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas darbībām saistīti noguldījumi.

Atbilstīgi 7. panta 2. punktam saistībā ar 1. pielikumu dalībvalstis var izvēlēties noteikt vēl 14 papildu izņēmumus attiecībā uz izmaksu. Šādi izņēmumi *inter alia* ir finanšu un valsts sektora noguldījumi, bankas reidenta tuvi radnieki un „tik lielu uzņēmēj sabiedrību noguldījumi, kas nedrīkst sastādīt saīsinātas bilances, kā paredzēts Direktīvas 78/660/EEK 11. pantā”. Šķiet acīmredzams, ka vairums no izņēmumiem rada ievērojamus šķēršļus jebkādam mēģinājumam ātri veikt izmaksu. Tāpēc ir svarīgi šādus izņēmumus vairs nepiemērot. Lai izmaksu būtu iespējams veikt ātri, sistēmai vajadzētu aptvert tikai privātpersonu noguldījumus. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai iekļaut citus noguldītājus, ja šāda iekļaušana nekavē ātru izmaksu.

5.2. Kopapdrošināšana

Patlaban spēkā esošā direktīva pieļauj neobligātu kopapdrošināšanu līdz 10 %, t.i., noteiktu zaudējumu procentu sedz noguldītājs. Ir pierādījies, ka tas negatīvi ietekmē noguldītāju uzticību un, iespējams, ir padziļinājis problēmas. Arguments par morālu risku (noguldītājus vajadzētu „sodīt”, ja viņi nogulda savus līdzekļus bankā, kas piedāvā augstas procentu likmes, bet darbojas ļoti riskanti) nav pārliecinošs, jo noguldītāji parasti nespēj novērtēt bankas stabilitāti. Tāpēc šo iespēju vajadzētu atcelt.

5.3. Seguma jeb nodrošinājuma līmenis

Patlaban spēkā esošais minimālais seguma jeb nodrošinājuma līmenis ir EUR 20 000 ar iespēju dalībvalstīm noteikt lielāku seguma jeb nodrošinājuma līmeni. Tomēr tas neatspoguļo noguldījumu pašreizējo vidējo summu, kas ir aptuveni EUR 30 000 katram ES iedzīvotājam. Lai saglabātu noguldītāju uzticību, seguma jeb nodrošinājuma līmenis būtu ievērojami jāpaaugstina.

2008. gada 7. oktobrī Eiropas Savienības Padome vienojās, ka visām dalībvalstīm sākotnēji vismaz uz vienu gadu jānodrošina noguldījumu garantēšana privātpersonām par summu vismaz EUR 50 000, atzīstot, ka daudzas dalībvalstis apņēmušās paaugstināt minimālo seguma jeb nodrošinājuma līmeni līdz vismaz EUR 100 000. Tāpēc minimālo seguma jeb nodrošinājuma līmeni vispirms vajadzētu paaugstināt līdz vismaz EUR 50 000 un pēc viena gada — līdz vismaz EUR 100 000. Saskaņā ar aplēsēm patlaban spēkā esošā sistēma aptver aptuveni 65 % no noguldījumiem, uz kuriem attiecas noguldījumu garantijas sistēmas. Jaunās summas aptvertu aptuveni 80 % (ja segums jeb nodrošinājums ir EUR 50 000) un 90 % (ja segums jeb nodrošinājums ir EUR 100 000) noguldījumu.

Seguma jeb nodrošinājuma līmeņa izmaiņām būtu jāpiemēro standarta komitoloģijas procedūra. Tomēr ārkārtas situācijās vajadzīga tūlītēja, visā Kopienā saskaņota rīcība, lai palielinātu seguma jeb nodrošinājuma līmeni un tādējādi atjaunotu strauji zaudētu noguldītāju uzticību. Tāpēc ārkārtas komitoloģijas pasākums ir ļoti būtisks. Šādu ārkārtas pasākumu termiņš būtu jāierobežo līdz 18 mēnešiem.

5.4. Pārrobežu sadarbība

Noguldījumu garantiju sistēma aptver ne tikai noguldītājus dalībvalstī, kurā banka licencēta (izcelsmes valsts), bet arī noguldītājus bankas filiālēs citā dalībvalstī (uzņēmējvalsts). Ja uzņēmējvalsts noguldījumu garantiju sistēma nodrošina augstāku seguma jeb nodrošinājuma līmeni nekā izcelsmes valsts sistēma, filiāle var arī pievienoties uzņēmējvalsts sistēmai, lai sniegtu tādu pašu segumu jeb nodrošinājumu kā bankas, kuras licencētas uzņēmējvalstī.

Neatkarīgi no tā, vai banka ir vai nav pievienojusies uzņēmējvalsts sistēmai, ir būtiska „izcelsmes valsts un uzņēmējvalsts” sistēmu savstarpēja sadarbība, lai nodrošinātu noguldījumu ātru izmaksu. Tāpēc priekšlikumā nepārprotami iekļauts vispārīgs pienākums sistēmām savstarpēji sadarboties.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu²,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu³,

rīkojoties saskaņā ar Līguma⁴ 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības Padome 2008. gada 7. oktobrī vienojās, ka prioritārs uzdevums ir atjaunot uzticību finanšu sektoram un tā pienācīgu funkcionēšanu. Tā apņēmas veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu privātpersonu noguldījumus, un atzinīgi novērtēja Komisijas nolūku steidzami sagatavot attiecīgu priekšlikumu, lai veicinātu noguldījumu garantiju sistēmu saskaņošanu.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvā 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām⁵ jau ir iekļauti pamatnoteikumi noguldītāju aizsardzībai. Tomēr pašreizējās finanšu krīzes dēļ segums jāuzlabo.
- (3) Patlaban spēkā esošais minimālais seguma līmenis, kas paredzēts Direktīvā 94/19/EK, ir EUR 20 000 ar iespēju dalībvalstīm noteikt lielāku seguma līmeni. Tomēr ir izrādījies, ka tas nav pietiekami daudziem noguldījumiem Kopienā. Lai saglabātu noguldītāju uzticību, minimālo seguma līmeni būtu jāpaaugstina.
- (4) Saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK dalībvalstis drīkst ierobežot segumu, attiecinot to uz noguldījumu noteiktu procentuālo daļu. Ir izrādījies, ka šī iespēja negatīvi ietekmē noguldītāju uzticību, un to vajadzētu atcelt.
- (5) Patlaban paredzētais triju mēnešu ilga izmaksas periods, kuru var pagarināt līdz 9 mēnešiem, ir pretrunā ar nepieciešamību saglabāt noguldītāju uzticību un neatbilst to

² OV C , , . lpp.

³ OV C , , . lpp.

⁴ OV C , , . lpp.

⁵ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

vajadzībām. Tāpēc izmaksas aizkavējuma termiņš būtu jāsaīsina līdz trim dienām, sākot no dienas, kurā noguldījumu garantiju sistēma ir saņēmusi attiecīgo informāciju. Turklāt gadījumos, kad izmaksa pamatojas uz kompetentu iestāžu konstatējumu, patlaban paredzētais 21 dienas lēmuma pieņemšanas termiņš būtu jāsaīsina līdz 3 dienām, lai nekavētu noguldījumu ātru izmaksu.

- (6) Iespēja selektīvi izslēgt noteiktas noguldītāju kategorijas, kas noteikta Direktīvas 94/19/EK I pielikumā, nozīmē, ka piederība dažādajām kategorijām jānosaka izmaksāšanas procedūras laikā. Tas rada sarežģījumus pasākumu īstenošanai starp izcelsmes un uzņēmējvalsts sistēmām (t.s. „papildināšana”) un aizkavē izmaksu, tāpēc šāda iespēja būtu jāatceļ. Turklāt vairums patlaban paredzēto izņēmumu attiecas uz sabiedriskām un finanšu iestādēm. Labākai aizsardzībai vajadzētu palīdzēt noguldītājiem, kuriem principā nav pietiekamu zināšanu finanšu jomā. Tāpēc aizsardzība būtu jāpieņem tikai individuālajiem ieguldītājiem, vienlaikus saglabājot iespēju dalībvalstīm paplašināt šo aizsardzību, ietverot tajā citas noguldītāju kategorijas.
- (7) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai noguldījumu garantiju sistēmām ir pieejami to vajadzībām atbilstoši līdzekļi.
- (8) Direktīvas 94/19/EK īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK⁶, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.
- (9) Komisijai jo īpaši būtu jāpiešķir pilnvaras koriģēt seguma līmeni. Šis pasākums, kurš ir vispārīgs un kura mērķis ir grozīt nebūtisku Direktīvas 94/19/EK elementu, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (10) Ja nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, lai saglabātu noguldītāju uzticību finanšu tirgiem, regulatīvās kontroles procedūras termiņus nav iespējams ievērot, Komisijai būtu jāvar piemērot Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 6. punktā paredzēto steidzamības procedūru, lai pieņemtu lēmumu par seguma līmeņa pagaidu paaugstināšanu.
- (11) Ņemot vērā pašreizējo finansiālo nestabilitāti un lai saglabātu noguldītāju uzticību, vienlaicīgi ievērojot visu iesaistīto pušu likumīgās intereses, dalībvalstīm būtu jātransponē šis noteikums, ar ko palielina seguma līmeni līdz EUR 50 000, ar tiesību aktiem, kas stājas spēkā ar atpakaļejošu datumu, kas ir Komisijas priekšlikuma pieņemšanas datums.
- (12) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi — proti, seguma līmeni un izmaksas aizkavējumus — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo ir jāsaņem liels daudzums atšķirīgu noteikumu, kas pastāv dažādo dalībvalstu tiesību sistēmās, un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas noteikts tai pašā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.
- (13) Tādēļ atbilstīgi būtu jāgroza Direktīva 94/19/EK,

⁶ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 94/19/EK groza šādi.

(1) Direktīvas 1. panta 3. punkta i) apakšpunkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

„Kompetentās iestādes to konstatē pēc iespējas ātrāk un, vēlākais, 3 dienas pēc tam, kad pirmo reizi pārliecinājušās par to, ka kredītiestāde nav izmaksājusi noguldījumus, kas ir izmaksājami; vai”

(2) Direktīvas 4. pantu groza šādi.

(a) Panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

„5. Gadījumos, kas minēti 1. līdz 4. punktā, dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēmas savstarpēji sadarbojas.”

(b) Pievieno šādu punktu:

„6. Komisija pārskata šā panta darbību un, ja vajadzīgs, ierosina tā grozījumus.”

(3) Direktīvas 7. pantu groza šādi.

(a) Panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

„1. Noguldījumu garantiju sistēmās paredz, ka katra noguldītāja noguldījumu kopapjomu sedz līdz vismaz EUR 50 000, ja noguldījumi nav pieejami.

Vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim seguma apjomu palielina līdz vismaz EUR 100 000.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka garantija neaptver noteiktus noguldījumus, kas uzskaitīti I pielikumā, vai ka tiem piešķir zemāka līmeņa garantiju, ja izmaksas visiem noguldītājiem veic 10. panta 1. punktā noteiktajā termiņā.

3. Šī direktīva attiecas uz noguldītājiem, kas ir fiziskas personas un kuru darbība nav saistīta ar viņu arodu, uzņēmējdarbību vai profesiju.

Noguldījumu garantiju sistēmas var attiekties arī uz citiem noguldītājiem, ja izmaksas visiem noguldītājiem veic 10. panta 1. punktā noteiktajā termiņā.”

(b) Panta 4. punktu svītro.

(c) Panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„5. Komisija katru gadu pārskata 1. punktā minēto summu. Pirmo pārskatīšanu veic līdz 2010. gada 31. decembrim.”

(d) Pievieno šādus punktus:

- „6. Komisija var koriģēt 1. punktā minēto summu, jo īpaši ņemot vērā notikumus banku nozarē un ekonomisko un monetāro situāciju Kopienā.

Šo pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 7.a panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

7. Komisija var pieņemt lēmumu par 1. punktā minētās summas pagaidu palielinājumu laika posmam, kas nepārsniedz 18 mēnešus.

Šo pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 7.a panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

- (4) Aiz direktīvas 7. panta iekļauj šādu 7.a pantu:

„7a. pants

1. Komisijai palīdz Eiropas Banku komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/10/EK*.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK** 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

* OV L 3, 7.1.2004., 36. lpp.

** OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.”

- (5) Direktīvas 10. pantu groza šādi.

- (a) Panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

- „1. Dalībvalstis nodrošina, ka precīzu informāciju par noguldītājiem un noguldījumiem, kas vajadzīga, lai pārbaudītu prasījumus, dara zināmu noguldījumu garantiju sistēmai, kad kompetentās iestādes ir veikušas 1. panta 3. punktā i) apakšpunktā minēto konstatējumu vai tiesu iestāde ir pieņēmusi lēmumu, kas minēts 1. panta 3. punkta ii) apakšpunktā.

Noguldījumu garantiju sistēmas spēj izmaksāt pienācīgi pamatotus noguldītāju prasījumus saistībā ar nepieejamiem noguldījumiem trīs dienu laikā pēc dienas, kad tām ir darīti zināmi pirmajā daļā minētie dati.”

- (b) Panta 2. punktu svītro.

- (6) Direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu pantu.

"12. pants

- "1. Vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par noguldījumu garantiju sistēmu finansēšanas saskaņošanu un iespējamu Kopienas noguldījumu garantiju sistēmas ieviešanu, kā arī iespējamus attiecīgus priekšlikumus.
 2. Dalībvalstis informē Komisiju un Eiropas Banku komiteju, ja tās paredzējušas mainīt noguldījumu seguma jomu vai līmeni un par iespējamām grūtībām, kas radušās sadarbojoties ar citām dalībvalstīm."
- (7) Direktīvas I pielikumu groza šādi.
- (a) Svīturo 1. līdz 9. punktu.
 - (b) Svīturo 11. punktu.
 - (c) Svīturo 14. punktu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2008. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstis piemēro 7. panta 1. punkta pirmo daļu no 2008. gada 15. oktobra.

Tomēr dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim izpildītu prasības, kas noteiktas Direktīvas 94/19/EK 7. panta 1. punktā un kas grozīts ar šo direktīvu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*